

עת"א 37958/07/22 - סאבר המאם נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

26 באוקטובר 2022
עת"א 37958-07-22 המאם (אסיר) נ'
שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
ואח'

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
כב' השופט דניאל בן טולילה
כב' השופטת רחל תורן

העותר: סאבר המאם (אסיר)
נגד
המשיבים: 1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

פסק דין

לפנינו עתירה נגד החלטת וועדת השחרורים שליד כלא "אשל", מיום 13.7.22, במסגרתה הוחלט בפעם השנייה על ביטול שחרורו על תנאי של העותר.

רקע:

העותר נשפט למאסר למשך 7 שנים וחמישה חודשים, על עבירות נשק, נהיגה פוחזת ברכב ועבירות נוספות. הוא החל לשאת את מאסרו ביום 28.6.16 ותקופת מאסרו המלאה אמורה היתה להסתיים ביום 3.5.23.

בתאריך 6.5.20, וועדת השחרורים החליטה על שחרורו המוקדם של העותר. בין תנאי הרישיון שנקבעו לעותר הוא חויב להימצא במעצר בית לילי, בין השעות 21:00-5:45, תחת פיקוח אלקטרוני; לקיים את כל תנאי תכנית השיקום בפיקוח רש"א; לחתום בתחנת המשטרה הקרובה למקום מגוריו אחת לשבוע; להימנע מלהתרועע עם עבריינים, למעט במסגרות טיפוליות; ונאסר עליו לבצע כל עבירה. המשיבה לא ערערה על החלטה זו.

מאז שחרורו המוקדם, התקבלו בעניינו לאורך הזמן, עשרה דיווחים הנוגעים להפרות של מעצר הבית הלילי, בהתאם לאינדיקציות שהתקבלו מהפיקוח האלקטרוני (להלן: "הפרות באיזוק"). בד בבד, נפתחו לעותר בתוך תקופת הרישיון חמישה תיקי חקירה בהם נחשד בביצוע עבירות נשק, אלימות וסמים. (להלן: "תיקי הפל"א"). במקביל, החל מתחילת שנת 2021 התקבלו מספר ידיעות מודיעיניות מהן עולה כי במהלך תקופת הרישיון העותר עודנו עוסק בפעילות פלילית (להלן: "המידע המודיעיני").

בתאריך 22.12.21, עובר לדיון המעקב על העותר שנקבע ליום 24.1.21, התקבלה הערכה תקופתית של רש"א בה צוין בפרק הסיכום כי מדובר באסיר המתקשה להסתגל לשחרורו ולדרישות החברה הכללית, הוא אינו עובד בשלב זה,

נצברו לחובתו מספר הפרות בפיקוח האלקטרוני ונפתחו נגדו מספר תיקי חקירה. בשל כל אלה, הומלץ להזהיר את העותר במעמד וועדת השחרורים בדבר חובתו לקיים תנאי שחרורו במלואם ולהימנע מכל פעילות עבריינית.

נוכח האמור - השילוב של ההפרות באיזוק, תיקי הפל"א, והמידע המודיעיני, הגישה המשיבה בקשה להפקעת הרישיון של העותר. ביום 17.2.22, התקיים דיון בבקשת ההפקעה בהעדר העותר ובא כוחו, בסופו החליטה הוועדה, על סמך החומר שהונח בפניה, להפקיע את רישיונו של העותר בהעדרו (להלן: "החלטת ההפקעה בהעדר").

על החלטה זו הגיש העותר בקשה לעיון חוזר, במסגרתה התבקשה הוועדה לדון פעם נוספת בעניינו במעמד הצדדים. בהתאם לאמור, ערכה הוועדה דיון נוסף ביום 23.3.22, במעמד העותר ובא כוחו. בסופו של הדיון ולאחר שנשמעו טיעוני הצדדים והמידע המודיעיני הובא לעיון חברי הוועדה, הוחלט על הפקעת הרישיון של העותר. בהחלטתה ציינה הוועדה כי די בכל אחד מנימוקי הבקשה בפני עצמו כדי להצדיק את הפקעת הרישיון, לא כל שכן בהצטברותם יחדיו. אשר למידע המודיעיני, צוין כי מדובר במידע בעל מהימנות וערכיות רבים מתחומים שונים. ביחס להפרות, צוין כי העותר לא הביא תימוכין לטענתו לפיה מרביתן היו בעקבות מעצרו על ידי שוטרים. ואילו ביחס לתיקי הפל"א נאמר שגם אם שניים מהם נסגרו (בעת מתן ההחלטה), חוק שחרור על תנאי אינו מחייב שהאסיר יועמד לדין וייגזר דינו על מנת שתיקים שנפתחו נגדו יילקחו בחשבון (הכל ביחד להלן: "החלטת ההפקעה").

על החלטת ההפקעה הגיש העותר עתירה לבית המשפט המחוזי (47001-04-22). במסגרת הדיון בעתירה מיום 25.5.22, עלה כי התשתית העובדתית שעמדה בבסיס בקשת ההפקעה, כמו גם בהחלטת ההפקעה, לא נבחנה במידה מספקת. בהתאם לכך ולאור הערת בית המשפט, הצדדים הסכימו כי הדיון יוחזר לוועדה זאת, לאחר שהמשיבה **"תעשה בירור מדויק לגבי כלל הנתונים שברקע הבקשה להפקעה, ובכלל זה תיקי החקירה שנפתחו כנגד העותר, המידע המודיעיני ונתוני הפיקוח האלקטרוני, ולאחר מכן תגבש עמדה, ואם תחליט שהמצב מצדיק הפקעה, תצדיק את הדברים בפני הוועדה"**. המשיבה התבקשה לקבל החלטה תוך 14 יום. עוד הוסכם כי עד לקבלת החלטה אחרת העותר יישאר במאסר.

המשיבה לא פעלה בגדרי הזמן שהוקצב (דבר שהביא העותר להגשת בקשות כאלה ואחרות) ורק ביום 13.7.22 הגישה תגובה ו"בקשת הפקעה מנומקת". בבקשה זו המשיבה הבהירה כי לאחר בירור ושקילת הנתונים בשנית, ובהסתמך על אותה תשתית עובדתית, היא עומדת על בקשת ההפקעה. בסופו של הדיון שנערך ביום 13.7.22, לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים, שבה וועדת השחרורים ואשררה פעם נוספת את הפקעת מלוא תקופת רישיונו של העותר.

מכאן העתירה שבפנינו.

טיעוני הצדדים:

ב"כ העותר טען בכתב העתירה כי החלטת הוועדה לוקה בחוסר סבירות. נטען כי המשיבה לא הניחה תשתית עובדתית חדשה או שונה המצדיקה את הפקעת הרישיון; הוועדה לא התייחסה בהחלטתה לשאלה האם הידיעות המודיעיניות נוגעות לתיקים שכבר נגנזו; המידע המודיעיני לא הביא את המשטרה לנקוט בשום פעולה משמעותית נגד העותר מלבד

פתיחת שני תיקי חקירה, או לערוך לו שימוע בגין הפרות של האזוק; ההפרות הנטענות הנן תולדה של מעצרים בשעות הערב ודרישה של השוטרים שהעותר יתלווה עמם לתחנת המשטרה; ההודעות של העותר (מתוך שני תיקי פל"א) שהוצגו לוועדה עניינן חקירות מלפני 18 ו-7 חודשים, כאשר לא הוצג מלוא תיק החקירה וטרם הוגשו כתבי אישום; הוועדה לא נתנה כל משקל לכך שהעותר לא נעצר ולא הוטלו עליו שום מגבלות בתיקי המב"ד הפתוחים; הוועדה התעלמה מעמדתה של רש"א לפיה ניתן להסתפק באזהרת העותר; הוועדה לא נתנה משקל להתנהלות המשיבה שנמנעה מלערוך את הבירור בגדרי הזמן שהוקצב לה על ידי בית המשפט והכל כאשר העותר, בהתאם להסכמת הצדדים, מצוי במאסר.

ב"כ המשיבה סומכת ידיה על החלטת הוועדה ונימוקיה. בנוסף, נטען, כי מלכתחילה המשיבה לא אמורה הייתה להציג תשתית עובדתית חדשה או שונה וכי די בזו שהוצגה לוועדות בדיונים הקודמים להצדיק את ביטול שחרורו של העותר. הודגש כי מדובר במידע מודיעיני רב בעל ערכיות גבוהה המלמד על מעורבות שלילית של העותר כמעט לאורך כל תקופת התנאי. האיחור בהגשת בקשת ההפקעה המפורטת נבע מטעות אנוש ומכך שהפרקליטה המטפלת לא הייתה בקו הבריאות.

הדיון בעתירה מיום 2.8.22:

ביום 2.8.22 נערך בבית המשפט דיון בעתירה במעמד הצדדים. במהלך דיון זה עלה (שוב) כי לא נערך על ידי המשיבה בירור מספק לגבי התשתית הראייתית שעמדה בפני הוועדה עובר לכל אחת מהחלטותיה. כך עלה שתיקי הפל"א שעל יסודם, בין היתר, התבקשה הפקעת הרישיון לא הובאו לעיון הפרקליטות למעט הודעות העותר ומספר דוחות פעולה; לא ניתן היה לדעת מדוע תיק הפל"א שנפתח לפני כשנה וחצי בנוגע לעבירות סמים (פל"א 87297/21) עודנו מצוי בחקירה ומהו המידע המערב את העותר באירוע זה; ובפרט, האם האירוע מיום 5.12.21 (פל"א 849715/21) התרחש בשעה שהעותר היה אמור להימצא תחת פיקוח אלקטרוני ואם כן, האם נרשמה הפרה הנמצאת בהלימה למועד הרלוונטי כמו גם למידע המודיעיני. נוכח האמור, וחרף התנגדות ב"כ העותר, בית המשפט אפשר למאשימה להשלים את הבירור הנדרש תוך שצוין כי "מצופה מהפרקליטות ללמוד את מלוא הפרטים הנוגעים לעניין ולהציגם בצורה בהירה בבית המשפט בדיון הבא".

הודעת המשיבה מיום 13.9.22:

בהמשך להחלטת בית המשפט מהדיון ביום 2.8.22, הוגשה ביום 13.9.22 הודעה בכתב מטעם המשיבה ובה עדכון לגבי תיקי הפל"א של העותר, כמפורט מטה:

פל"א 849715/21 שעניינו עבירות ירי, נשק ופציעה כשהעבריון מזוין, המתייחסות לאירוע מיום 5.12.21 בשעה 22:00 (להלן: "תיק הירי"), עודנו מצוי בחקירה. לפי רישומי שב"ס, העותר נעצר ושחרר על ידי בית המשפט במסגרת מעצר הימים, תוך קביעה של בית המשפט כי החשד הסביר התערער. באותו היום נרשמה הפרה של האזוק האלקטרוני. הידיעה הרלוונטית בעניין, מסתיימת בספרות 335 (הדגשות לא במקור).

פל"א 369393/21 שעניינו עבירות של גידול סמים נסגר מחוסר ראיות ולא קיימת הפרה מיום זה.

פל"א 87297/21 שעניינו עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית מיום 8.1.21, עודנו בחקירה. אין הפרה של האזוק. הסם נתפס בבית אחיו של העותר.

פל"א 81130/21 שעניינו ירי, קשירת קשר לפציעה שהעברין מזויין מיום 16.1.21, נסגר מחוסר ראיות. לא קיימת הפרה. הידיעה הרלוונטית מסתיימת בספרות **173**.

הדין בעתירה מיום 14.9.22:

במסגרת הדין שנערך בפנינו ביום 14.09.22, ב"כ המשיבה הוסיפה בנוגע לתיק הירי (פל"א 849715/21) כי **"יש לנו שתי ידיעות מודיעיניות לפיהן העותר היה במקום האירוע ביום 5.12.21 בשעה 21:30"**. לצד האמור, הוסיפה (בניגוד לנלמד מהתגובה הכתובה) כי: **"ובשעה הזאת על פי מערכת הנתונים של הפיקוח האלקטרוני, העותר לא הפר את תנאי הפיקוח האלקטרוני כך שהוא היה בביתו."**

לגבי האירוע מיום 16.1.21 (פל"א 81130/21) נשוא הידיעה המסתיימת בספרות 173: נטען כי אין הפרה שכן הוא התרחש בשעה שהעותר לא היה אמור להימצא באזוק אלקטרוני וכי עצם שחרורו של העותר בהסכמה במסגרת מעצר הימים איננה מלמדת דבר.

לגבי האירוע המתואר בידיעה שמסתיימת בספרות 885: צוין כי ניתן ללמוד שהאירוע התרחש בשעה 17:00, היינו כאשר העותר לא אמור להימצא בפיקוח אלקטרוני ומכאן גם אין רלוונטיות לשאלת ההפרה. לשאלת בית המשפט הוסיפה, כי אין בידי המשיבה נתונים היכולים לאשש את עצם קיומו של האירוע ולא נפתח תיק חקירה בנושא.

באת כוח המשיבה הסבירה כי בקשת ההפקעה אינה מבוססת אך ורק על אותם אירועים קונקרטיים אלא על רצף מידעים המלמדים על מעורבות פלילית של העותר ובעניין זה, בית המשפט הופנה לידיעות מס' 164, 451 ו- 955. לשאלת בית המשפט מדוע הבקשה הוגשה רק בתחילת שנת 2022 אף שהמדעים בעניינו של העותר החלו להצטבר כבר בסמוך לאחר שחרורו, הוסבר כי המשטרה העבירה לפרקליטות בעבר מספר בקשות לפעול להפקעת הרישיון של העותר אולם הפרקליטות סירבה לעשות כן, וציינה כי בקשות הפקעה על סמך מידע מודיעיני מן הראוי שתעשנה בזירות. וכי הפעם האחרונה שבקשת המשטרה להגשת בקשת הפקעה סורבה על ידי הפרקליטות הייתה בנובמבר 2021. ולאחר חודש נובמבר 2021 אין אירועים המצדיקים לבדם בקשה להפקעת השחרור המוקדם של העותר, ואולם, התמונה הכוללת היא זו המצדיקה זאת.

ב"כ העותר חזר על נימוקיו הכתובים, שב והדגיש כי אין לדבר על תשתית עובדתית מספקת. לשיטתו, לא זו בלבד שהתשתית לא הובררה דיה, הרי שמדין לדין רואים כי זו נחלשת.

דין והכרעה:

לאחר שקראנו את מלוא החומרים הנוגעים לענין, כולל המידעים והחלטות וועדות השחרורים, ושמענו את טיעוני הצדדים, הגענו לכלל מסקנה כי דין העתירה להתקבל.

בפתח הדברים, מוצאים אנו לציין כי טענת המשיבה לפיה עקרונית ניתן לבסס החלטת ביטול שחרור מוקדם על מידע מודיעיני ראוי, או על חשד מבוסס גם אם החקירה בעניינו הסתיימה ללא הגשת כתב אישום, מקובלת עלינו. ואולם, כבכל הליך מנהלי, וביתר שאת בהליך שתוצאתו הינה החזרת אדם לכלא, הראיה המנהלית שעליה מבקשים לבסס את ההחלטה צריכה להיות כזו שגוף מנהלי סביר היה רואה לנכון להסתמך עליה.

בדרך כלל היכולת לעמוד על אמינות מידע מודיעיני די מוגבלת והגוף המנהלי המתבקש לפעול על יסוד המידע המוצג לו צריך להפעיל את החוש השיפוטי שלו ואת השכל הישר כדי לוודא שאין בכלל הנסיבות דבר המכרסם בצורה משמעותית באמינות המידע. רק לעיתים רחוקות מתקיימות נסיבות המאפשרות סתירת המידע אל מול נתונים שאמינותם גבוהה. ענייננו הוא כזה.

החשד בדבר מעורבות העותר בירי מיום 5.12.21 - אירוע הירי:

נדמה כי החשד בדבר מעורבותו של העותר בירי לעבר אדם אחר ופציעתו ביום 5.12.21 בשעה 21:30, הכל תוך הפרת מעצר הבית הלילי, היוותה סיבה מרכזית שהובילה להגשת הבקשה להפקעת הרישיון. בקשר לאירוע זה, הוגשו לעיונו ידיעות מודיעיניות שמסתיימת בספרות 411, 355 ובזיקה להן, דו"ח המסתיים בספרות 391. עוד הוגש פלט המלמד לכאורה על הפרת האזוק לפיו העותר עזב את כתובת מעצר הבית ללא אישור ביום 6.12.21, בשעה 3:22 ולא שב. בנוסף, נפתח בעניין תיק פל"א שמספרו 849715/21 שעודנו מצוי בחקירה (יוער כי כל תיקי הפל"א שנפתחו לעותר הנם בעקבות המידע המודיעיני, כך שאלו אינם מלמדים על מעורבות עבריינית נוספת לזו שמופיעה במידעים).

ברגיל, די היה בנתונים אלה כדי להצדיק הגשת בקשה לביטול השחרור המוקדם ואף לקבלה. ואולם, נוכח העובדה שבשעה הרלוונטית העותר היה תחת פיקוח אלקטרוני, ניתן היה לברר בנקל האם בזמן ביצוע העבירה העותר היה במקום מעצר הבית שלו או מחוץ לו. והממצא יכל לאשש או להפריך את תוכן המידע.

והנה, אף שבתחילה נטען כי העותר הפר את מעצר הבית בשעת הירי (21:30), הרי שלאחר בירור, הסתבר כי בזמן הרלוונטי העותר לא הפר את מעצר הבית שלו וכי ההפרה המדווחת מאותו לילה מתייחסת להחל מהשעה 03:00, שעות רבות לאחר זמן ביצוע העבירה, כאשר שוטרים הגיעו לביתו של העותר ולקחו אותו איתם. לא למותר להוסיף כי למחרת היום העותר הובא להארכת מעצר (במסגרת מ"י 9655-12-21) ובית המשפט הורה על שחרורו לאלתר בהסתמך על ביסוס האליבי שלו. בית המשפט ציין בהחלטתו כי **"החשד הסביר ביחס אליו התערער ובסיסו נשמט"**. ובהמשך: **"היה לו אליבי כשהיה תחת פיקוח אזוק אלקטרוני"**.

נוכח נתוני מערכת הפיקוח האלקטרוני המהווים ראיה משמעותית הסותרת מיניה וביה את תוכן המידע המודיעיני המחשיד את העותר בביצוע העבירה, לא ברור כיצד זה המשיבה סברה שהמידע המודיעיני האמור מצדיק ביטול השחרור המוקדם של העותר. ב"כ המשיבה פטרה את עצמה באמירה סתמית לפיה: **"אני לא יודעת מה משמעות ההפרה בגלל סמיכות הזמנים"**. מבלי להציג כל נתון או תיזה המאפשרים להתייחס אל המידע המודיעיני כאמין למרות נתוני מערכת הפיקוח האלקטרוני.

במצב דברים זה, תיק הירי לא יכול לשמש תשתית עובדתית מספקת לביטול השחרור המוקדם של העותר.

למעשה, יכולנו לעצור הילוכנו בנקודה זו שכן גם לשיטת המשיבה, הידיעות שקדמו לתיק הירי והפרות האיזוק

שהיו, לא הצדיקו הגשת בקשה להפקעת הרישיון של העותר, והידיעות שהתקבלו לאחר תיק הירי גם הן לא הצדיקו צעד כזה.

למרות זאת, למעלה מן הצורך, נתייחס בקצרה ליתר התיקים שנפתחו נגד העותר.

פל"א 369393/21, שעניינו עבירות של גידול סמים (ובזיקה לו, ידיעות המסתיימות בספרות 633, 681 ו-650) נסגר מחוסר ראיות. בדומה, גם פל"א 81130/21 שעניינו עבירות נשק וקשירת קשר (ובזיקה לו ידיעה המסתיימת בספרות 173 - שהוגדרה כבעלת ערכיות בינונית) נסגר מחוסר ראיות.

העובדה שתיקים אלה נסגרו מחוסר ראיות אינה מונעת עקרונית הסתמכות על הראיות הקיימות בתיק לביטול השחרור המוקדם של העותר. אלא שראיות כאלה לא הוצגו לא לוועדה ולא לנו. להשלמת התמונה יצוין כי האירוע הקשור לפל"א 81130/21 התרחש בחודש ינואר 2021, היינו 13 חודשים (!) לפני הגשת בקשת ההפקעה ו-18 חודשים (!) לפני שהתקבלה החלטת ההפקעה נשוא עתירה זו. כך גם הם פני הדברים בנוגע לעבירת גידול הסמים, שלפי הנטען התרחשה כעשרה חודשים לפני שהוגשה בקשת ההפקעה. ויזכר כי גם המשיבה לא סברה שיש בחומר הראיתי בתיקים אלה ובשאר החומר שהצטבר עד לחודש נובמבר 2021 כדי להצדיק הגשת בקשה להפקעת הרישיון של העותר.

אשר לפל"א 87297/21, שעניינו החזקת סמים שלא לצריכה עצמית (ובזיקה לו ידיעות המסתיימות בספרות 516, 548, 337). תיק זה אמנם עודנו בחקירה, יחד עם זאת, בדומה לפל"א 81130/21 מדובר בחשד לביצוע עבירה שבוצעה בחודש ינואר 2021, ולא היה בו ובכל החומר הנוסף שהצטבר עד נובמבר 2021 כדי להביא את המשיבה להגיש בקשה להפקעה. יצוין כי נוכח טיב החשדות (החזקת סם שלא לצריכה עצמית) והעובדה שהסם נתפס בכלל בבית אחיו של העותר, ספק האם בתיק זה צפויות פעולות חקירה נוספות.

פל"א 893529/21 נסגר בעילה של חוסר ראיות בסמוך לאחר פתיחתו בתאריך 11.01.22 ולא הובא כל חומר מתוכו לעיון הוועדה או לעיונו.

בנפרד מתיקי הפל"א והידיעות הקשורות אליהם כמפורט מעלה, ישנן עוד מספר ידיעות אשר נוכח המועד שבו הן נמסרו והעובדה שגם המשיבה לא סברה שדי בהן, אין בהן כדי לשנות ממסקנתנו. הדברים אמורים גם ביחס לידיעה המסתיימת בספרות 885 אשר חרף תוכנה כלל לא הביאה לכדי פתיחת פל"א או אישוש ולו בסיסי, לגבי עצם קרות האירוע.

נותרנו אפוא עם הפרות האיזוק. בעניין זה, לאחר בירור, עולה כי לפחות שלוש מן הפרות (החמורות) הנטענות, לא הוכחו, שכן הן נובעות מעיכובו ומעצרו של העותר על ידי המשטרה במסגרת שלושה תיקי פל"א (369393/21, 893529/21 ו-849715/21). יודגש כי הואיל ולא נערך הבירור המתאים על ידי המשיבה עובר לבקשת ההפקעה, הוועדה דחתה את הסבריו של העותר בנדון וקבעה כי אם אכן הוא היה בתחנת המשטרה, אמור היה להיות לכך תיעוד כזה או אחר. משגם הפרות אלו אינן יכולות לשמש עוד בסיס ראיתי הולם לבקשת ההפקעה, נותרנו בעיקר עם מספר הפרות של דקות בודדות, לחלקן ניתן הסבר וחלקן נוגע לאיחור בכניסה למעצר בית. נזכיר כי העותר רשאי להסתובב ללא כל מגבלה למעט שעות הלילה בהן הוא אמור להימצא במעצר בית לילי תחת אזוק.

סוף דבר, התמונה הראייתית המונחת לפנינו, השונה בתכלית מזו שהוצגה בפני הוועדה עת הורתה על הפקעת רישיונו של העותר, איננה מצדיקה את ביטול שחרורו המוקדם של העותר.

העותר ישוחרר איפוא ממאסרו, תחת אותם תנאים בהם היה עובר לביטול שחרורו המוקדם, למעט שינוי אחד הנוגע לשעות בהן על העותר להימצא במעצר בית לילי תחת פיקוח אלקטרוני. מעצר הבית המפוקח של העותר יהיה מהשעה 18:00 עד השעה 06:00 למחרת. **העותר לא ישוחרר בטרם מנהלת הפיקוח האלקטרוני תאשר את כתובת מעצר הבית המוצעת כשימה לפיקוח.**

העותר מוזהר כי עליו להקפיד על תנאי שחרורו ועל עמידתו בתכנית רש"א, וכי הפרות עתידיות של תנאי השחרור, גם קלות, יכול ותגרמנה להפקעת רישיונו ומאסרו המחודש.

איננו יכולים לסיים את החלטתנו מבלי לתהות ולהעיר על כך שבמקרה זה, בו התקיימו הליכים רבים בפני וועדות שחרורים ובבית המשפט, בהם היו מעורבים לא פחות מתשעה פרקליטים שונים מפרקליטות המחוז, סוגיית הפער בין נתוני הפיקוח האלקטרוני למידע שייחס לעותר מעורבות בביצוע עבירות, שבדיקתה התבקשה מאליה, ובית המשפט הנחה את הפרקליטות לבחון אותה, לא נבחנה ולא נשקלה. התמיהה העולה בהקשר זה מתייחסת גם לאופן בו וועדות השחרורים בחנו את בקשת המדינה, תוך התעלמות מ"הפיל שבחדר". ענין זה מטריד ומחייב בירור ראוי והפקת לקחים.

מזכירות תעביר עותק החלטה זו לצדדים, לשב"ס, למנהלת האזוק האלקטרוני ולרש"א.

ניתן והודע היום א' חשוון תשפ"ג, 26/10/2022 במעמד הנוכחים.

אליהו ביתן, שופט, סגן
הנשיאה
דניאל בן טולילה, שופט
רחל תורן, שופטת